

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XI. B. Virgo suaiter expostulat cum suo Puero, cur sibi tot æumnas
pariat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Et quamuis sit totus amor, meus ardor IESVS;
 Me tamen hinc nullus fructus amoris habet.
 Sol, reor, ut lacrymas tot viderit ire parenti,
 Flens radios mœstas vertet in imbris aquas.
 Quique hilaris grauida spondebat ab arbore pomum,
 Flos cadit, ah! flori turbo fit iste dolor.
 Sed quid dissimulem? flos ut fugit vberis ramo;
 Sic perit & vitæ vita decusque mea.
 Dimidio certe mater perit orba; relictum
 Dimidium cogit spes moribunda mori.
 At ne tota cadam, quo te mea gaudia spectem,
 Pauca dabit parvæ copia facta moræ.
 Sic Virgo gemit umbrosis lacrymosa sub ornis;
 Ingemnatque redux mille querela preces.
 Mi IESV! sonat, heu! mi IESV! dulcis IESV!
 Mi IESV! vacuo sic fugis ergo sinu?
 Mi IESV! geminat, periit formosus IESVS.
 Ingemnatque pares æmula sylva modos.
 Mi IESV! IESV! responsant omnia IESV.
 Omnia sed IESVM, quem sonuere, negant.
 Largior an quisquam vel parcior error? vbiuis
 Quem dant, cipiunt perfida saxa Deum.

ELEGIA XI.

**B. Virgo suauiter expoſtulat cum ſuo
 Puer, cur ſibi tot ærumnas pariat.**

1. *B. Virgo queritur ſe dolore vri.*
2. *Dolet ſuas preces non exaudiri.*
3. *Gellit Puerum quacumque ſequi.*
4. *In ſuum gremium reuocat.*

B Lande Puer, ſæuis qui miſces gaudia curis;
 Quò rapis incertos cæca per arua pedes?
 Qualibus ah flammis vris, mea vita, parentem!
 Qualibus ah fugiens lymina mergis aquis!

Tun' potis innocuum sic pectus inurere spinis?
 Totque vibras absens hoc fera tela sinu?
 Quos seris hoc, flos ille tener, sub pectore sentes,
 Accendunt tacitas vsta per ossa faces.
 Anne feros armas stimulos in damna parentis,
 Spina velut blandas asperat vnca rosas?
 Sic, memini, cæcis apis & furit aspera telis;
 Quæ dum mella dedit, spicula dura vibrat.
 Semper enim concors dolor hinc coit, inde voluptas;
 Et socias mutant illa, vel ille vices.
 Illud erat, toties teneris quod blandus ocellis,
 Spondebas gremio, mitis vt agna, meo?
 Sic fugis, amisso duce, flebile suspirantem?
 Mæsta quot inde tulit, te sine, Virgo meus!
 Sic trahit hinc gemitus, suspiriaque interrupta.
 Ah miseram! quantis oppetit ista malis!
 O quoties, quibus accumbit, magè pallet oliuis!
 Mobiliorque cedris, quas præit ipsa, tremit!
 Ni properas; perit ægra parens: ne falle gementem,
 Vt quid amans fallas? mater, & ægra rogat,
 Sed rogat incassum, surdas lapis obstruit aures:
 Sibilaque errantes diripit aura preces,
 Ah! fugis ah! ludisque oculos, furtimque recursans
 Saxa per, & montes, præpes ad astra redis?
 Sidereo si scepra choro regis aurea Diuum,
 Si liceat, pernix hæc tua regna sequar.
 Me Zephyrus volueri super euehet æthera curru:
 Sin desint Zephyri; me vehet ales Amor,
 Immensum tenui pennâ qui sustinet orbem,
 Ferre neget cælo tam leue maris onus?
 Fortè puer terras alter nus aberrat, & æthram:
 Æthra Deo solium, terra dat ima torum.
 Siue sedet terris, superum seu surgat in orbem;
 Dat sinus hic solium, dat sinus ille torum.
 Munus vtramque suæ si luna nouena parenti
 Indulset, grauido dum tumuit gremio:
 Quid vetat, vt solis lux altera reddat IESVM,
 Rursus vt hoc gremio stet torus, & solium?

Delicias

80

Delicias totus iste feret, ludosque puella:
At solium sceptris premia digna vouet.
Sed quid inanis honos sceptrum sibi fingit & aurum?
Hei mihi! pro sceptris quid nisi tela tero?
Pectoris ille mei tu cor, & vita parentis,
Ah! potis es matris vulnera tanta pati?
Ni potius Puer ipse feras mea spicula matris;
Pectore materno cor ubi cordis agis.

ELEGIA XII.

B. Virgo sub palmâ desidens varios
palma matura elicit affectus.

1. Meridie sub aestuoso sole B. Virgo palmam
adsidet.
2. Laudat felicem arborem à perennitate frondium,
& ubertate fructuum; qua sibi fors
non euenit.
3. Cum palma gloria apta sit coronis & triumphis,
cur non & suo in Christum amori &
perenni labori fert etiam primum?
4. Interim hæret in dolore.

Dum fluit alternos oculus lacrymosus in imbres;
Et tepidas fonti fons nouus addit aquas.
Idque ubi rauca gemit torante cicada frutero;
Quæ moneat fessos vasta per arua queri:
Iuspicit, umbrosamque parens subit anxia palmam;
Hæc dulces grauidâ fronde recludit opes.
Tum Virgo roseum lacrymis suffusa labellum,
Munus ut è palmæ termitæ carpsit, ait:
O nimium felix arbor, & digna triumphis, (a)
Cui viret illæsa fronde perennis bonos!
Nec folium viduis ramis abisistit in auras,
Quale fluit pomis, quale fluit cerasis.